У Миколаєві загін швидкого реагування волонтерів рятує всіх 24/7

Читать на русском

У Миколаєві загін швидкого реагування волонтерів рятує всіх 24/7

За останні роки тисячі українців та українок стали потужними лідерами громадянського суспільства. Чи не найбільше участі волонтерського руху потребував Південь.

Тож у виданні Platfor.ma вирішили підтримати волонтерів із Херсонської, Запорізької, Одеської та Миколаївської областей у проєкті «Лідери Півдня» та оголосили open call, попросили номінувати активістів — і отримали понад 120 заявок.

Сьогодні у «Лідерах Півдня» — командир загону швидкого реагування «Червоного хреста» з Миколаєва Павло Бузник. Він розповів про найважчі місяці вторгнення та всебічну підтримку, про роботу під «градами» та підрив Каховської ГЕС і про те, як люди абсолютно різних професій об'єднались заради спільної мети — допомагати рятувати.

Розкажіть, що таке загін швидкого реагування «Червоного хреста» і як ви туди потрапили?

Ці підрозділи народились під час Революції Гідності. Перший загін добровольців зібрався спонтанно — хоробрі та вмотивовані люди, які під егідою «Червоного хреста» хотіли надавати допомогу. Згодом такі підрозділи створили майже в усіх областях України. Спочатку це були загони першої допомоги, а пізніше, коли наші обов'язки стали ширшими, ми стали називатися загонами швидкого реагування.

Це волонтерська праця. Я почав нею цікавитись, коли сам став свідком ситуацій, в яких людям була потрібна перша допомога, а медиків поруч не було. Захотів цього навчитись і якраз побачив об'яву, що в «Червоному хресті» тренують добровольців. Пройшов навчання, став волонтером, а через деякий час очолив підрозділ.

Ми шукали своє місце, чергували на політичних та спортивних заходах, готувались до надзвичайних ситуацій, навчались самі, а потім — навчали першої допомоги добровольчі батальйони. Так і минули майже 8 років, поки ми не зустріли велику війну.

У «цивільному» житті ви все ще інженер із ремонту банківської техніки? Як це взагалі поєднувати, особливо в умовах великої війни?

У 2022 році я намагався поєднувати й основну діяльність, і чергування в «Червоному хресті». Але роботи було дуже багато — вдень ми зустрічали біженців із Херсонської області, поки це було потрібно, допомагали з гуманітаркою, транспортували маломобільних людей, а вночі були обстріли. Тому через деякий час я зосередився лише на цьому. Тепер я на посаді командира загону вже як співробітник. І на час війни буду займатися лише цим.

А хто є у вашій команді та ким вони були до війни чи є зараз у цивільному житті?

Є дизайнер інтер'єрів, є колишній поліцейський, тренер з кросфіту, декілька приватних підприємців від сфери харчування до продажів автозапчастин, був у нас і артист цирку. Це дуже різноманітні люди й у 90% випадків вони не мали нічого спільного з медициною.

Є такий порядок, що дві доби на тиждень волонтер присвячує чергуванню в загоні. Але є й ті, хто долучається до нас лише на вихідних. Наприклад, в нас є співробітник Нової пошти. Ми жартуємо, що в нього форма і так майже однакова з нами. Або є підприємці, які працюють повний робочий тиждень, а в суботу та неділю кажуть: «Хочемо допомагати». Виходять на чергування і виконують, наприклад, завдання водіїв.

Розкажіть про ключові цифри вашої діяльності.

Наразі ми маємо понад 100 виїздів на наслідки обстрілів. Найбільша кількість — це, безумовно, 2022 рік, коли Миколаїв був під ударом ледь не щоночі. Ми чергували цілодобово. Але й зараз продовжуємо виїжджати на наслідки обстрілів — волонтери щодня виходять на чергування, щоб у разі необхідності реагувати оперативно.

Якщо казати про евакуацію з Херсона — це 360 рейсів. І це при тому, що ми займаємось евакуацією лише маломобільних пацієнтів із використанням швидкої. А от щодо транспортувань Україною та Миколаївщиною — таких виїздів у нас було 1430. Це дуже велика робота. Коли людину забирає швидка, то після того, як їй надали допомогу, треба потрапити назад додому — тут лікарні та й самі люди звертаються до нас. Або, коли потрібно підняти людину на якийсь високий поверх, — це все теж робимо ми.

А яку історію з цих двох років ви згадуєте найчастіше?

Це, мабуть, перший день реагування на підрив Каховської ГЕС, який був дійсно апогеєм того, що ми досягли як структура та підрозділ. Коли це трапилось і наша ланка в Херсоні повідомила про те, що вода прибуває і дуже багато людей потребують евакуації, через годину вже були готові чотири екіпажі з Миколаєва. Через п'ять годин вже підтягнувся загін з Одеси. Ми приїхали одними з перших, працювали в тих підтоплених районах, де не працював ніхто, самі звернулись до військової адміністрації, сказали, що в нас є транспорт, що ми можемо допомагати тим, хто відрізаний водою. Тобто за дуже короткий час ми змогли сконцентрувати велику кількість екіпажів, які швидко проводили евакуацію населення.

Але вже тоді я зрозумів, що потрібні ще транспортні засоби й техніка, тому запросив допомогу національного загону. До нас з Києва направили велику вантажівку, яка може рухатися по воді, всюдиходи та позашляховики. І за кілька днів ми мали все необхідне, щоб реагувати — приймали людей із води, з транспорту ДСНС, евакуювали маломобільних із медичних закладів. Це величезна робота, в якій поєднались волонтери з декількох областей і разом ми діяли як потужний та ефективний механізм.

Були й евакуації цілих медичних закладів. Так, наприклад, нам приходив запит допомоги з вивозом майже 90 пацієнтів психіатричної лікарні на Херсонщині. І це треба було зробити за дуже короткий період, буквально день-два.

Ми приїжджали декількома машинами або брали спеціальну велику швидку на 9 лежачих місць. Зазвичай вона працює на Донеччині, але коли потрібно, приїжджає в будь-яку точку України. І ось ця машина, плюс кілька швидких та велика кількість волонтерів за дуже короткий час в місці, яке може зазнати обстрілів, виконували цю евакуацію.

Або були випадки, коли потяг стоїть на станції буквально годину-півтори і за цей час треба кілька десятків лежачих пацієнтів доставити на вокзал і дуже обережно та лагідно занести у вагон, щоб вони поїхали в безпечніші місця. Це важка робота, але ми навчились її робити ефективно.

Яким був найнебезпечніший момент з вашої діяльності?

Один із таких — це, мабуть, коли ми вперше співпрацювали з військовими. Ми чекали, що нам вивезуть на евакуацію людей із сірої зони, куди ми швидкою не могли заїхати — там майже не було дороги. Домовились із військовими, що вони заберуть людей, доставлять нам, а ми вже їх вивеземо у безпечне місце. І от, коли ми чекали, почався обстріл цього блокпоста. А в нас вже в машині були цивільні. Довелось дуже швидко відходити, а потім вже вертатись. Тоді прилітало дуже близько.

А з останніх подій — в роботі на місцях обстрілу найнебезпечніше це повторний удар. На жаль, це є вже сталою практикою для ворога. Спочатку перший обстріл, а потім, коли на місці вже рятувальники та медики, — повторний. Нещодавно була така ситуація, коли ми працювали на місці ракетного удару, а потім почалась атака «шахедами» і нам із ДСНС довелось дуже оперативно відходити — за пару хвилин знову був вибух.

Якраз у цей момент нашої розмови по Миколаєву знову вдарили балістикою і на фоні пролунав вибух. Павло попросив продовжити пізніше, бо мав швидко виїжджати з командою на місце удару. Наступного дня він розповів, що їм вдалося оперативно допомогти чотирьом постраждалим, а ще декількох важких забрала швидка. «Що ж робити. Це Миколаїв. На жаль, така вже рутина», — констатував Павло.

А яким був найважчий день вашої роботи?

Я можу впевнено сказати, що найважчі були перші місяці вторгнення, коли у нас було мало транспорту. Війну ми зустріли з одним мікроавтобусом. Потім вже отримали першу швидку, яка працювала майже цілодобово: виїзди на обстріли, транспортування маломобільних, евакуація в області. Тоді ще не було зрозуміло, що буде з містом, чи доведеться працювати в окупації, як це сталося в Херсоні. Були випадки, коли виїжджали вночі на наслідки ракетного удару і наша машина потрапляла під обстріл «градами».

Коли вже стали працювати регулярно і долучились до ДСНС — стало безумовно легше. Але це вже був початок літа. Тоді ми отримали додаткові автівки, в нас була вже одна спеціально підготовлена машина реагування на обстріли, в якій був намет, генератор, стільці, столи й все необхідне, щоб надати допомогу людям, чия домівка зруйнована. Тоді ми зрозуміли, що потрібні.

Як ви взаємодієте з, так би мовити, «офіційними» медиками?

На початку вторгнення вони не розуміли, хто ми й що робимо. Але згодом, коли побачили, як ми разом із ними перебуваємо в епіцентрі, не цураємось роботи й так само тягаємо постраждалих, в нас побудувалась гарна співпраця.

Раніше, щоб стареньку бабусю відвезти в лікарню, кликали швидку — знімали машину з чергування. Зараз вони знають, що для транспортування або спуску з високого поверху можна залучити нас. Ми не лізьмо туди, куди не повинні, якщо знаємо, що це робота швидкої, а вони знають, що можна довірити нам. Тож, коли ми зустрічаємось із медиками, то завжди чуємо від них добрі слова.

Якщо в нас з'являються якісь перев'язувальні матеріали, які нам не потрібні, ми питаємо в них, чи їм щось треба — й передаємо. Вони нам теж допомагають зі свого боку. У медзакладах є наші номери телефонів. От зараз нам подзвонила лікарня швидкої допомоги — в пацієнта була внутрішня кровотеча і його госпіталізували, а нас попросили доставити його додому. Тому так, я задоволений цією співпрацею.

Чи підтримуєте ви якийсь контакт із тими, кому допомогли?

Ми завжди залишаємо свій номер на візитівках. Буває необхідність, знову ж таки, якщо в будинку є маломобільні й їх треба доставити в безпечне місце. Або є літні люди, яким треба допомогти з переїздом, або, якщо з місця обстрілу швидка забрала людину до лікарні, ми кажемо родичам, що можемо її привезти додому після одужання.

Також буває, що в нас з'являється матеріальна допомога, то ми намагаємось і її надати — хоч це і не наш основний профіль. З юридичною теж можемо допомогти, бо в нас є дружні організації. Тому, так, контакт підтримуємо. Багато було випадків, коли вивозили людей із Херсонщини на евакуацію, а вони питали: «Ви ж нас потім додому повернете?» Ну а що ми — кажемо, що обов'язково повернемо, коли настане перемога.

Де ви знаходите гроші на те, щоб закрити потреби? Чи була якась іноземна допомога?

Нас майже повністю забезпечує та всебічно підтримує національний комітет «Червоного хреста» в Києві. Але є також і друзі, є донори, які допомагають. Була потреба в стаканчиках, тому що на місцях обстрілу ми надавали гарячі напої, то на наступний день, пам'ятаю, нам їх купу передали. Чи банально приходить повідомлення — заберіть посилку. А там і печиво, і кава.

В складні часи допомагали й паливом, і транспортом. Але основне фінансування все ж надходить із головного офісу. А щодо іноземної допомоги — в нас були і є волонтери з різних країн, наприклад, з США. А з 2022 року з нами постійно співпрацює волонтерка з Ізраїлю. Зараз вона поїхала з нашою місією на Схід, в Слов'янськ.

Скільки вихідних у вас було за час повномасштабної війни і як ви боретесь з вигоранням?

Перші вихідні в мене були вже у середині 2023 року. А так весь 2022 рік ми жили, їли та спали на базі всім особовим складом. І от лише рік тому я вперше з початку вторгнення потрапив до себе додому, а так весь час був на чергуванні.

У нашій роботі є такий аспект, як адреналін під час виїздів на обстріли чи під час евакуації в місцях, де щось може трапитись в будь-який момент. Ми всі жартуємо, що стали адреналіновими наркоманами. Але в спокійні часи, коли ти вже не маєш підтримки побратимів або коли роботи багато, мало спиш і навіть не розумієш, яка сьогодні дата, — настає вигорання. Наш секрет ефективності — маленька дружня родина. Намагаємось підтримувати одне одного, створювати хорошу атмосферу всередині, бо інакше ніяк. І коли ззовні небезпечне середовище, то всередині колективу ми намагаємось цьому активно протидіяти — влаштовуємо вихідні та неформальні зустрічі.

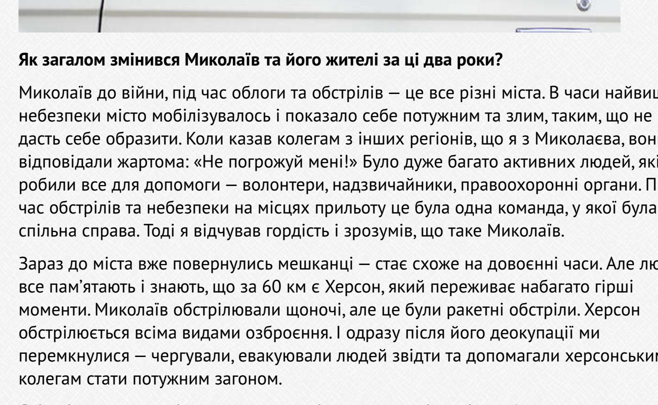

Як загалом змінився Миколаїв та його жителі за ці два роки?

Миколаїв до війни, під час облоги та обстрілів — це все різні міста. В часи найвищої небезпеки місто мобілізувалось і показало себе потужним та злим, таким, що не дасть себе образити. Коли казав колегам з інших регіонів, що я з Миколаєва, вони відповідали жартома: «Не погрожуй мені!» Було дуже багато активних людей, які робили все для допомоги — волонтери, надзвичайники, правоохоронні органи. Під час обстрілів та небезпеки на місцях прильоту це була одна команда, у якої була спільна справа. Тоді я відчував гордість і зрозумів, що таке Миколаїв.

Зараз до міста вже повернулись мешканці — стає схоже на довоєнні часи. Але люди все пам'ятають і знають, що за 60 км є Херсон, який переживає набагато гірші моменти. Миколаїв обстрілювали щоночі, але це були ракетні обстріли. Херсон обстрілюється всіма видами озброєння. І одразу після його деокупації ми перемкнулися — чергували, евакуювали людей звідти та допомагали херсонським колегам стати потужним загоном.

Які зміни може зробити держава, щоб полегшити діяльність ефективних волонтерів?

Найголовніше — це комунікація. Наразі бракує прозорого механізму, щоб до нас більше звертались. На Сході «Червоний хрест» щоденно здійснює транспортування військових та поранених, наші волонтери чергують на стабпунктах, працюють на перев'язках. Там вони це роблять, бо роботи багато і потрібна допомога. Але в тилу не завжди так виходить.

Я розумію, що для держави волонтер — це щось аморфне. Вони не звикли з цим працювати, але треба спілкуватись. Так само як держава навчилась отримувати матеріальну допомогу від волонтерів, їй треба навчитися отримувати й іншу допомогу та стати більш відкритою.

У складні часи, коли багато поранених, потрібен механізм, щоб волонтери-медики могли прийти в лікарні, як в Ізраїлі, наприклад, і сказати — я маю сертифікат, можу бути волонтером такого напряму. Або як в Італії, де величезна кількість волонтерських організацій залучена в реагування на надзвичайні ситуації. Там і Зелений хрест, і Червоний хрест, і Жовтий хрест і мальтійці — їх дуже багато.

Цього ми хочемо і в Україні. Шукаємо шляхи, щоби ми були визнані як рятувальний загін. У нас і зараз дуже гарні відносини з ДСНС — от нещодавно я читав їм тренінг із першої допомоги. Але ми хочемо, щоб ці відносили стали більш формальними й ми мали механізм залучення до ДСНС та знали своє місце.

Що будете робити після перемоги?

Нам всі казали — буде велика війна, готуйтесь. Тому ми замовили бронежилети, склали рюкзаки й ще до початку вторгнення знали, що будемо потрібні. Але не розуміли масштабів. Тепер будемо постійно готуватись до майбутніх викликів. Маємо усю рішучість це робити, адже я розумію, що ця війна може бути не останньою.

Автор: Дар'я Якунина

Теги: Революція Гідності | Революция Достоинства | Підрив Каховської ГЕС | Каховська ГЕС | Каховская ГЭС | Червоний Хрест | Красный Крест | Спасатели | рятувальники | волонтеры | волонтери | Миколаїв | Николаев

Марія Войтенко
оглядач новин

18 червня 2024 г., 21:52 | Переглядів: 2130 | Коментарі: 0

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Важливі новини
19.05.2026 Мільярди на крові під маскою меценатства: як власник «Трухи» Володимир Литвин легалізує дубайські ка... #Труха #Аваков #Urban One
13.05.2026 Розшукуваний бізнесмен Борис Ушерович через кіпрсько-іспанський ландромат... #РЖД #Кипр #Кіпр
ЦЕНЗУРА ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ
Останні новини
По даті | По переглядах | По коментарям
13:18 Державні активи та приватні інтереси: Діяльність керівника націоналізованого «Сенс-Банку» Олексія Ступака викликає питання
13:15 Переговори про членство України в ЄС планують розпочати до червневого саміту Євроради
13:08 Кадрові рішення ВРП: суддя Антон Котляр отримав рекомендацію до Житомирського апеляційного суду попри дискусії щодо доброчесності
13:04 На Дніпропетровщині скоєно напад на міського голову П'ятихаток: посадовця госпіталізували з ножовим пораненням
13:00 Мільярди від Міноборони та «скромні» податки: до «Вирій Індастрі» виникає дедалі більше питань
Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
12:55 У школі у Вінниці під час уроку здетонувала імітаційна граната: постраждали двоє восьмикласників
12:51 Кадрові призначення в МОЗ: протокол міністра Віктора Ляшка очолила 20-річна Анна Дорош
12:45 Уродженця Прикарпаття заочно засудили до 10 років в'язниці за пособництво окупаційній владі Криму
12:40 Верховний лідер Ірану Моджтаба Хаменеї анонсував «новий порядок» на Близькому Сході та кінець домінування США
12:34 Литовські прикордонники затримали 38 нелегальних мігрантів, які пробралися з Білорусі через підземний тунель
12:29 На Закарпатті ДБР затримало адвоката, який вимагав у військового майже 400 тисяч гривень за закриття справи про СЗЧ
12:20 Юридична структура UVAPE: як адвокат Сов'як та його партнери Громов і Шиндилюк побудували розгалужену мережу
12:15 Справа про хабарництво депутата Одеської облради Чапіра: у ВАКС призначено чергове засідання
12:09 На Тернопільщині пенсіонерка повірила «співробітникам СБУ» й віддала шахраям понад 10 мільйонів гривень
12:05 Корупція на кавунах: колишній топполіцейський з Одещини Янчев намагається поновитися на посаді через суд
12:00 Стадіон за 212 мільйонів: Дарницька РДА віддала коштовний підряд фірмі з кримінальним минулим
11:51 Волинський апеляційний суд залишив у силі штраф у 4 мільйона гривень для імпортера за підробку митних сертифікатів
11:46 Плюс 20% до чека: Верховна Рада готує нові правила оподаткування для закордонних інтернет-покупок
11:40 Скандал у митній службі: керівників Львівської та Закарпатської митниць звинувачують у саботажі вказівок керівництва
11:34 Конфлікт через вигул собаки: на Дніпропетровщині чоловік із карабіном погрожував перехожим
11:29 Прямий шантаж: Рубіо розкрив деталі дзвінка Лаврова щодо російських ультиматумів дипломатам
11:23 У ЗСУ розповіли про будівництво масштабної системи фортифікацій та підготовку Одеси до кругової оборони
Теги новин
COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса
Наші опитування
Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?
Так, повністю зможе
Частково зможе, але не відразу
Ні, не зможе
Це залежить від дій інших сторін
Важко відповісти
Голосувати
Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал
Реклама на сайті • Наші партнери
Політика конфіденційності
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.